

[Glistrup.]

ser for dem, der har turistbusser, og som i vidt omfang er ganske hårdt ramt af udviklingen.

Men kan man ikke få den, man elsker, ja, så må man elske den, man får, og det blev altså kristeligt folkeparti, vi i denne forbindelse måtte elske, for det var kristeligt folkeparti, der havde et realistisk lovforslag, der kunne løse op for at skabe et flertal for, at vi før denne sommerferie kunne nå frem til i hvert tilfælde at få givet nogen lempelse til dem, der befatter sig med erhvervsmæssig persontransport.

Vi hørte lokkende sirenetoner om, at vi skulle bare kaste disse lettelsesmuligheder over bord, så skulle man nok til efteråret give nogle endnu fornuftigere og endnu bedre måder at løse problemet på. Vi er jo blevet skeptiske i fremskridtspartiet over for den udvikling, vi har set så mange gange, og derfor sagde vi: lad os nu hellere tage det, der konkret ligger på bordet, når det ikke er så værst, og derfor støtter vi fuldt ud ændringsforslagene her ved anden behandling og lovforslaget ved tredje behandling, som det er ændret ved det flertal, som kristeligt folkeparti har bygget op i denne sag. Jeg ved godt, man kan sige, det er urimeligt over for dem, der har benzindrevne køretøjer, at man nu kun skal hjælpe de dieseldrevne, men selv om den, der har prøvet at køre på en landevej med sådan en sort sky i hovedet fra en dieselstorkammerat af en lastvogn foran sig, måske ikke vil tro på det, så er forholdet det, at alt taget i betragtning forurener de benzindrevne køretøjer mere end de dieseldrevne. Derfor er vi slet ikke kedede af, at loven vil kunne have den bivirkning, at den inden for et erhverv, hvor man naturligt hyppigt må udskifte sine køretøjer, motiverer til en udskiftning, hvor man går over til det dieseldrevne i større omfang og simpelt hen det, som de radikale m. fl. påpeger som en ulempe, nemlig at man går så meget ind for at tilskynde til fornyelser inden for erhvervene med deraf følgende valutabesværligheder. Det er ikke noget, som vi synes er så afskrækkende en ulempe.

Så alt taget i betragtning, når vi så, hvilke muligheder der var, syntes vi, dette her er et ganske godt lovforslag. Men det skal ikke forstås på den måde, at vi ikke er

hjemme, hvis der bliver tale om at finde frem til yderligere skattelettelser for personbefordringerserhvervet til efteråret. Så skal vi nok også være at finde, men lad os nu foreløbig få trukket dette lovforslag i havn. Vi anbefaler at stemme ja til lovforslaget.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det radikale venstre kan ikke medvirke til lovforslaget.

Ministeren for skatter og afgifter har givet en absolut udtømmende og dækkende forklaring på, hvorfor, jeg havde nær sagt intet fornuftigt parti kan stemme for det. Det medfører en afgiftsmæssig favorisering af hyrevogne, der benytter ubeskattet brændstof, der vil opstå en konkurrenceforvridning til skade for de vognmænd, der bruger benzin, det giver anledning til øget import af dieseldrevne hyrevogne, og samtidig påfører det statskassen et ikke helt ubetydeligt indtægtstab. Jeg synes, at ministeren her har givet et absolut dækkende udtryk for, hvorfor man ikke skal stemme for det, og vi agter at følge hans anvisning. Nu forstår jeg, at han ikke selv gør det, men det må han jo om.

Til ministerens absolut saglige oplysninger kommer, at taxavognmændene i en skrivelse af 13. juni har anmodet udvalget om ikke at gennemføre dette lovforslag, og i dag har vi fået en henvendelse fra Specialarbejderforbundet i Danmark, der gør opmærksom på, at man ikke skal gennemføre dette, men gennemføre den afgiftslettelse, som vi sammen med venstre og centrum-demokraterne anbefaler.

Jeg begriber det simpelt hen ikke, hvis et flertal i folketinget vil gennemføre dette lovforslag. Det må være led i en meget mærkelig handel og aftale.

Ømann (SF):

Der var almindelig enighed om i udvalget, at hyrevognskørslen for tiden er et betrængt erhverv. Og hvad gør man så? Så spørger man erhvervet: hvad er det, der piner mest? Her var der ingen tvivl, det var 20 pct. afgiften ved udskiftningen af hyrevogne, som kunne ramme ualmindelig brutalt på enkelte vognmænd. Det var det, der pinte mest. Der var i virkeligheden i udvalget et flertal for at vælge denne form for lettelse i stedet for den, der nu ligger til afgørelse her.